

О. І. Войтович // Ефективна економіка. – 2018. – № 2. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6278>

12.Резнікова Н.В. Моделі конкуренції на ринку послуг в сфері охорони здоров'я: проблема використання потенціалу медичної галузі та її регулювання в умовах глобалізації [Електронний ресурс] / Н. В. Резнікова, О. А. Іващенко, О. І. Войтович // Ефективна економіка. – 2018. – № 1. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6277>

Дишлевий Р.В.,
*студент освітнього рівня «магістр»,
спеціальність «Менеджмент»,
Національна академія статистики, обліку та аудит*

Дослідження ефектів фіскальної девальвації: аспекти взаємозалежності

Фіскальна девальвація впливає на зайнятість та продуктивність. Зниження собівартості викликає зростання попиту на робочу силу і обсяги виробництва, оскільки попит на національний товар зростає на іноземних ринках і водночас внутрішні споживачі переорієнтовуються на товари, що виробляються на внутрішньому ринку. З плином часу збільшення зайнятості та зниження купівельної спроможності працівників щодо імпортних товарів невпинно призведе до зростання заробітної платні, що в результаті компенсуватиме короткострокове зниження вартості виробництва за рахунок скорочення соціального навантаження та сповільнить ріст зайнятості. Внаслідок коригування реальної заробітної плати, рівень загального внутрішнього споживання зростатиме, і так як частка додаткового споживання відбувається в розрізі імпортних товарів, початкове короткострокове поліпшення торгового балансу країни поступово нівелюється. Загалом теорія передбачає, що фіскальна девальвація призводить до *короткострокового* поліпшення платіжного балансу і до *довгострокового* зростання виробництва та зайнятості.

Фіскальна девальвація за своєю формою схожа на прояв *політики перенесення податкового тягаря (tax shift)*. Однак, незважаючи на те, що обидві концепції передбачають використання однакових інструментів політики, вони відрізняються за своїми фундаментальними цілями. Метою податкового перенесення є створення податкової системи максимально дружньої для бізнесу з метою *довгострокового* зростання зайнятості та обсягів виробництва, фіскальна девальвація є інструментом політики підвищення конкурентоспроможності національних товарів на світових ринках в *короткостроковій* перспективі. Податкове перенесення означає зміну структури податкової системи, відступаючи від оподаткування

використання робочої сили в напрямку більш сприятливих для зростання економіки податків, таких як: непрямі податки на споживання, екологічні збори та багаторазове оподаткування нерухомого майна. Фіскальна девальвація – це особлива визначена форма податкового перенесення, оскільки типово орієнтована на скорочення соціального навантаження, із одночасним збільшенням ставки ПДВ.

Щоб зберегти позитивний вплив на відносні експортні ціни можливо зменшувати податкове навантаження на виробничі сектори торгуємих товарів, але це у свою чергу може призвести до неефективності виробництва та викривлення податкової системи. Як альтернатива, уряди можуть обмежити поточні витрати і торговий баланс, швидше за все, буде поліпшуватися, оскільки відносні експортні ціни зменшуються і переміщується фокус споживачів на дешевші вітчизняні товари. Відповідно, можемо відобразити класичну та спеціальні модифікації політики фіскальної девальвації, в залежності від використовуваних важелів впливу [2, с.11] (Див. Табл.1).

Таблиця 1

Стандартна та спеціальні форми фіскальної девальвації

Стандартна форма фіскальної девальвації	
↓ соціального навантаження на роботодавців	↑ загальної ставки податку на додану вартість
Альтернативні форми фіскальної девальвації	
↓ соціального навантаження на роботодавців	↑: 1. Спеціальних ставок податку на додану вартість 2. Акцизний податок 3. Податок на нерухомість 4. Екологічні податки або зменшення державних видатків (політика затягування поясів)

Джерело: укладено за [5-7]

Варто відзначити, що позитивні наслідки фіскальної девальвації можуть відчути лише ті країни, що вдаються до цієї політики самостійно і запровадження не викликає резонанс в країнах-партнерах (найкращим варіантом для яких є впровадження такої самої політики). Тому глобально успіх фіскальної девальвації значним чином залежить від реакції основних країн-партнерів по торгівлі. Якщо, наприклад, країни також застосовують цю стратегію, фіскальна девальвація нівелюється, оскільки економічна політика партнера усуває ефект поліпшення цінової конкурентоспроможності. Тому для фіскальної девальвації потрібен міжнародно-координований підхід аби досягти ефективності. Більше того, координація дій має відбуватися між країнами з дефіцитом та країнами з профіцитом платіжного балансу.

Це матиме ряд позитивних наслідків для світового ринку:

- країни з дефіцитом платіжного балансу покращують міжнародні конкурентні позиції і таким чином збільшують експорт, внаслідок чого дефіцит поточного рахунку скорочується і знижується безробіття;
- зменшення дефіциту поточного рахунку досягається без маніпулювання пропозицією національної валюти, тобто без будь-яких заходів монетарної політики, які ведуть до девальвації національної валюти. Зменшується ризик настання повсюдних «валютних війн»;
- фіскальна девальвація є дієвим інструментом в рамках тих країн, що є учасниками монетарних союзів – і, відповідно, для яких інструмент звичайної девальвації є недоступним. Таким чином вони мають змогу обійти обмеження та підвищити національну конкурентоздатність;
- при такому підході країни з профіцитом платіжного балансу втрачають власні позиції, зменшують експорт та збільшують імпорт. У короткостроковій перспективі це може призвести до зниження виробництва та зайнятості. Проте, в той же час, за рахунок підвищення місткості національних ринків країн з дефіцитом, країни з профіцитом отримують ширший споживчий ринок за рахунок підвищення попиту на імпорتنі товари. (після етапу корекції негативні явища економік країн з профіцитом компенсуються). У довгостроковій перспективі фіскальна девальвація може призвести до стійкого *загального* глобального економічного зростання, без якого країни з профіцитом також не матимуть поля для наступної експортної експансії.

Список використаних джерел:

1. Іващенко О.А. Роль монетарної політики в досягненні економічної стабільності: асиметрії трансмісійного механізму / О.А.Іващенко, Н.В.Резнікова // Економіка та держава. – 2016. – № 3. – С. 7-12.
2. Резнікова Н.В. Боргові важелі макроекономічної взаємозалежності: канали впливу на економічне зростання / Н.В.Резнікова // Інвестиції: практика та досвід. – 2016. – № 13. – С.5-11.
3. Резнікова Н.В. Нові контури боргової залежності: тригери кризових проявів в умовах глобальної взаємозалежності / Н.В.Резнікова // Інвестиції: практика та досвід. – 2016. – № 15. – С.5-12.
4. Луцишин З.О. Конкурентні девальвації у валютних війнах: фінансові протекції неопротекціонізму / З.О. Луцишин, Н.В. Резнікова // Міжнародна економічна політика. – 2013. – № 2 (19). – С. 48–65.
5. Farhi E. Fiscal Devaluations [Electronic resource] / E. Farhi, G. Gopinath, O. Itskhoki // Cambridge University. – 2013. – Mode of access: https://www.princeton.edu/~itskhoki/papers/FiscalDevaluations_slides.pdf.
6. Fiscal devaluation – a route to more growth? [Electronic resource]. – 2015. – Mode of access: <https://ged-project.de/wp-content/uploads/2015/06/Impulse-2015-04-Fiscal-devaluation-.pdf>.

7. Kerstin B. Fiscal Devaluation: Economic Stimulus for Crisis Countries in the Euro Area [Electronic resource] / B. Kerstin, B. Patrick, E. Philipp // DIW Berlin. – 2014. – Mode of access: https://www.diw.de/documents/publikationen/73/diw_01.c.489534.de/diw_econ_bull_2014-10-3.pdf.

Журавльов О. В.,
*доктор економічних наук, доцент,
професор кафедри економіки та менеджменту
зовнішньоекономічної діяльності;*
Морозова К. П.,
*студентка освітнього рівня «магістр»,
спеціальність «Менеджмент»,
Національна академія статистики, обліку та аудиту*

Удосконалення мотивації персоналу підприємства у міжнародному бізнесі

Ринковий процес в Україні передбачає зміну економічної структури підприємств, що пов'язано із створенням у сфері трудової діяльності принципово нової системи мотивації персоналу. У процесі праці людиною створюються матеріальні блага, які задовольняють суспільні та особисті потреби. Ставлення людини до праці, її поведінка у виробничому процесі завжди певним чином мотивована. Це може бути активна робота, високопродуктивна, якісно виконана з ентузіазмом або навпаки, але у будь-якому випадку спостерігається дія певного мотиву. Тому для досягнення ефективного управління людиною слід зрозуміти її мотивацію.

Багатоаспектність проблеми мотивації обумовлює множинність підходів до розуміння її сутності та структури, а також до методів її вивчення, через що це поняття трактується авторами по-різному.

Сучасний підхід до мотивації формувався протягом ХХ століття під впливом трьох основних теоретичних напрямків, а саме: теорії змісту мотивації, теорії процесів мотивації і теорії підкріплення, хоча багато із мотивів, стимулів і потреб були відомі ще в стародавньому світі. Дослідженню проблем ефективної мотивації в історичному розвитку та сучасному розумінні присвячують свої праці видатні зарубіжні та вітчизняні фахівці різних часів.

У зв'язку з цим питання мотивації працівників підприємства задля досягнення ефективної роботи як самих працівників, так і підприємства в цілому є досить актуальним. Мотивацію досліджували багато відомих науковців: А. Маслоу, А. Шопенгауер, Д. Аткинсон, М. Туган-Барановський, К. Альдерфер, Ф. Герцберг, Д. Мак-Клеланд, В. Врум, Дж. Адамс, Л. Портер,